

EUROPOS PARLAMENTAS

2004

2009

Plenarinio posėdžio dokumentas

**GALUTINIS
A6-0366/2006**

18.10.2006

PRANEŠIMAS

dėl Europos saugumo strategijos įgyvendinimo vykdant Europos saugumo ir
gynybos politiką
(2006/2033 – 2006/2033(INI))

Užsienio reikalų komitetas

Pranešėjas: Karl von Wogau

PR_INI_art112-1

TURINYS

Puslapis

PASIŪLYMAS DĒL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
AIŠKINAMOJI DALIS	13

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl Europos saugumo strategijos įgyvendinimo vykdant Europos saugumo ir gynybos politiką (2006/2033 – 2006/2033(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2003 m. gruodžio 12 d. Europos Vadovų Tarybos patvirtintą Europos saugumo strategiją,
- atsižvelgdamas į 2004 m. spalio 29 d. Romoje pasirašytą Sutartį dėl Konstitucijos Europai,
- atsižvelgdamas į Europos Vadovų Tarybos 2005 m. birželio 16 ir 17 d. ir gruodžio 15 ir 16 d. susitikimui pirmininkavusios valstybės narės *išvadas* ir ypač į pirmininkavusios valstybės narės pranešimus dėl Europos saugumo ir gynybos politikos (ESGP),
- atsižvelgdamas į savo 2005 m. balandžio 14 d. rezoliuciją dėl Europos saugumo strategijos¹,
- atsižvelgdamas į 2003 m. gruodžio 9 d. Tarybos patvirtintą ES kovos su masinio naikinimo ginklų platinimu strategiją,
- atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės mėn. pristatytą buvusio Komisijos nario M. Barnier pranešimą „Europos civilinės saugos pajėgų kūrimas: Europe Aid“,
- atsižvelgdamas į savo 2006 m. vasario 2 d. rezoliuciją dėl Tarybos metinės ataskaitos Europos Parlamentui dėl BUSP svarbiausių aspektų ir pagrindinių pasirinkimų, įskaitant finansinius padarinius bendram 2004 m. Europos Bendrijų biudžetui²,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A6-0000/2006),

Bendrieji aspektai

- A. kadangi Europos saugumo strategija yra bendrosios užsienio ir saugumo politikos (BUSP) ir Europos saugumo ir gynybos politikos (ESGP), kuriomis remiantis Europos Sąjunga gali imtis įvairių politinių – diplomatinių, ekonominių, plėtros politikos – veiksmų, dalis,
- B. kadangi, remiantis per pastaruosius 10 metų atliktais visuomenės nuomonės tyrimais, parama bendrai Europos Sąjungos užsienio ir gynybos politikai yra nuolatinė ir akivaizdi – daugiau nei 60 proc. ES piliečių remia bendrąją ES užsienio politiką ir daugiau nei 70

¹ OL C 33 E, 2006 2 9, p. 580.

². *Priimti tekstai*, P6_TA(2006)0037.

proc. – ES gynybos politiką; kadangi, remiantis kitais visuomenės nuomonės tyrimais, visuomenė neremia išlaidų kariniais tikslais didinimo;

- C. kadangi saugumas ir kova su tarptautiniu terorizmu yra laikomi ES prioritetais, ESGP būtini bendro reagavimo planai ir bendra strategija;
- D. kadangi Europos Sąjunga ir tarptautinė bendruomenė privalo sugriežtinti ginklų eksporto kontrolę;
 - 1. pripažįsta, kad 2003 m. gruodžio mėn. patvirtintoje Europos Sąjungos saugumo strategijoje, kuri buvo kuriama remiantis Graikijos pasiūlymu jos pirmininkavimo Europos Sąjungos Taryboje metu, puikiai analizuojami moderniajame pasaulyje kylantys pavojai ir pagrindiniai ES užsienio politikos principai; tačiau pabrėžia, kad siekiant reaguoti į geopolitinių įvykių raidą reikia reguliariai prižiūrėti jos įgyvendinimą;
 - 2. pažymi, kad, kaip teigiama Europos saugumo strategijoje, didžiausią grėsmę Europos Sąjungai ir jos piliečiams šiuo metu kelia tarptautinis terorizmas, masinio naikinimo ginklai, žlugusios valstybės ir organizuotas nusikalstamumas; pabrėžia, kad toliau vystant Europos saugumo strategiją į strateginių tikslų sąrašą turi būti įtrauktas geopolitinių ir geoekonominių problemų, kurias sukelia pasaulyje didėjanti konkurencija dėl vandens ir energijos šaltinių, sprendimas, taip pat į gaivalines nelaimes ir Sąjungos išorės sienų saugumą; reiškia susirūpinimą dėl atsinaujinusių pasaulinių ir regioninių ginklavimosi varžybų ir tolesnio įprastinių ginklų platinimo;
 - 3. pripažįsta, kad kova su tarptautiniu terorizmu negali būti vykdoma vien karinėmis priemonėmis, kad terorizmo prevencijai ir slopinimui reikalingos įvairios nekarinės priemonės, pvz., žvalgybų, policijos ir teisinių institucijų bendradarbiavimas (o tai būtina reikalauja tarpinstitucinio bendradarbiavimo ir bendradarbiavimo tarp ES ramsčių institucijų), demokratinių institucijų, infrastruktūros ir pilietinės visuomenės kūrimas nestabiliose šalyse; pabrėžia, kad didžiausias ES indėlis į tarptautinio terorizmo prevenciją būtų veiksmingas demokratinių institucijų kūrimas ar atkūrimas, socialinės ir ekonominės infrastruktūros kūrimas, gero valdymo ir pilietinės visuomenės skatinimas, sėkminga kova su rasizmu ir ksenofobija;
 - 4. pažymi, kad Europos užsienio ir saugumo politikos uždavinys – veikti kaip už taiką ir demokratiją visame pasaulyje atsakingam veikėjui / dalyviui žaidėjui ir apsaugoti Sąjungos piliečius nuo minėtų pavojų, veiksmingai atstovauti teisėtiems Sąjungos interesams ir remti Jungtinių Tautų Chartijoje išdėstytus tikslus; remia Europos saugumo strategijoje pateiktą idėją, kad geriausia priemonė siekti šių tikslų yra „veiksmingas daugelio šalių dalyvavimas“ pasitelkiant tarptautines institucijas ir tarptautinę teisę;
 - 5. dar kartą primena, kad Sąjunga vadovaudamasi ESGP, įgyvendina savo tikslus, visų pirma naudodama taikias priemones; karinės priemonės naudojamos tik tada, kai visos derybų galimybės jau išnaudotos ir prieita aklavietė; siekiant šių teisėtų tikslų pirmiausia reikėtų ypač gerbti žmogaus teises ir pagrindines ES ir kitų valstybių piliečių laisves;
 - 6. mano, kad geopolitinių iššūkių nuo Europos saugumo strategijos patvirtinimo 2003 m. labai padaugėjo, todėl šią strategiją būtina persvarstyti vėliausiai 2008 m.; laikosi nuomonės, kad Strategija turėtų būti persvarstoma kas penkerius metus ir kad ji turėtų būti apsvaistyta Europos Parlamente ir valstybių narių parlamentuose;

7. pažymi, kad sprendžiant krizes ypač svarbu veiksmingai koordinuoti civilinius ir karinius tarptautinės bendruomenės veiksmus; mano, kad šioje srityje ES turi ypač remtis strategine partneryste su NATO ir vykdydama intensyvią politinį dialogą įvairiais klausimais stiprinti bendro veikimo su NATO operacijose ir misijose priemones;
8. ragina valstybes nares remti ESGP parlamentinę dimensiją, nes joje pokyčiai instituciniame ir finansiniu lygmenimis vyksta kartu su parlamento teisių kontroliuoti pratęsimu; dar kartą primena, kad atsakomybė stebėti ESGP yra dalijama tarp valstybių narių parlamentų ir Europos Parlamento, remiantis atitinkamomis jų teisėmis ir pareigomis, numatytomis sutartyse ir konstitucijose;
9. palaiko iniciatyvą vystyti glaudesnius santykius ir intensyviau keistis informacija apie ESGP tarp valstybių narių parlamentų ir Europos Parlamento, siekiant sukurti tarp parlamentų kuo labiau struktūrinį dialogą;
10. pabrėžia, kad Europos Sąjunga turėtų įnešti didelį indėlį, siekdama:
 - (a) apsiginti nuo bet kokios realios ir aiškios grėsmės, kylančios jos saugumui;
 - (b) pirmiausia užtikrinti savo geografinį, taip pat ir kitų pasaulio vietų stabilumą ir taiką, vadovaujantis JT chartijos principais;
 - (c) atlikti humanitarinę intervenciją ir vykdyti gelbėjimo operacijas;
 - (d) užkirsti kelią ir valdyti konfliktus bei skatinti demokratiją ir pagalbą žmogaus teisėms;
 - (e) skatinti regioninį ir visuotinį nusiginklavimą;
11. pabrėžia, kad jeigu Europos Sąjungos teritoriją užpultų trečiosios šalies kariuomenė, daugumai Europos Sąjungos valstybių narių NATO išlieka tinkamiausia kolektyvinės gynybos priemonė; pritaria didėjančioms NATO galimybėms dalyvauti mažiau pastebimuose veiksmuose; taip pat mano, kad NATO yra tinkamas transatlantinio dialogo saugumo klausimais forumas;
12. pripažįsta, kad valstybių narių karinių pajėgų pajėgumai ir ES galimybės jas naudoti yra veikiami to, kad dauguma valstybių narių yra tiek ES, tiek NATO narės ir jų karinėmis pajėgomis gali naudotis abi organizacijos; todėl reikalauja, kad Europos Sąjunga toliau intensyviai bendradarbiautų su NATO, ypač pajėgumų stiprinimo srityje;
13. įspėja, kad veiksmai NATO ir ES lygiais gali kartotis;
14. mano, kad šiuo metu ESGP ištekliai vykdyti civilinėms ir karinėms operacijoms yra riboti; todėl reikalauja, kad Europos Sąjunga stiprintų savo, kaip pasaulinio žaidėjo, patikimumą ir visų pirma sutelktų savo pajėgas į kaimynines šalis, ypač Balkanus;

Integruotas civilinio ir karinio sektorių bendradarbiavimas

15. pritaria Europos Sąjungos pastangoms stiprinti civilinį ir karinį bendradarbiavimą krizių valdymo metu ir pripažįsta, kad civilinių krizių valdymo pajėgumų gerinimas yra išskirtinis elementas, kuris yra svarbus vykdant ESGP, reaguojant į konfliktus, vykdant

prevenciją, teikiant humanitarinę pagalbą, atkūrimo darbus pasibaigus konfliktams ir įtvirtinant taiką;

16. teigiamai vertina nesenus bandymus remiantis Bendruoju 2008 m. kariniu tikslu pakeisti ankstesnę situaciją, kai buvo skiriamas nepakankamas dėmesys civilinių pajėgumų ir gebėjimų gerinimui; mano, kad civilinė – karinė grupė ir operacijų centras yra svarbūs elementai tobulinant Europos Sąjungos integruotą civilinį – karinį bendradarbiavimą ir koordinavimą; todėl rekomenduoja civilinę – karinę grupę ir operacijų centrą paversti Europos štabu, kuris vykdytų civilines – karines misijas;
17. pripažįsta, kad palydovinių ir oro žvalgybų sistemų, integruotų telekomunikacijų sistemų ir strateginio transportavimo oru pajėgumai yra svarbiausi civilinių ir karinių krizių valdymo operacijų sėkmės faktoriai; ragina Europos gynybos agentūrą ir Komisiją inicijuoti integruotus tyrimus ir plėtros procesus tose srityse, kurios sustiprina integruotus ir koordinuotus civilinius – karinius veiksmus, ypač palydovinės ir oro žvalgybos sistemų bei integruotų telekomunikacijų sistemų srityse;

Prevencinė veikla

18. pritaria, kad būtų sukurta pasaulinė reagavimo į gaivalines nelaimes ir koordinavimo sistema, kurią bendradarbiaudama su Jungtinėmis Tautomis finansavo Komisija; pažymi, kad ši sistema turėtų žymiai pagerinti Europos Sąjungos galimybes reaguoti;
19. teigiamai vertina Komisijos sukurtos skubios medicininės pagalbos operacijų bazės veiksmus; pabrėžia šios bazės svarbą tiek dėl turimos informacinės bazės, tiek dėl galimybės išpėti apie pandemijas ir epidemijas, biologinius ir cheminius pavojus; todėl ragina Tarybą ir Komisiją parengti atitinkamą tvarką, pagal kurią Komisija pavojaus sveikatai ir biologinių teroro aktų atveju būtų įtraukiama į priemonių koordinavimą;
20. pritaria Komisijos pastangoms sukurti Bendrijos procedūras ištikus katastrofoms, įskaitant rimtus teroro aktus; pažymi, kad ši procedūra yra pirmiausia pagrįsta duomenų bazių informacija apie turimus nacionalinius išteklius; pažymi, kad būtų galima dar pagreitinti šia duomenų baze pagrįstus veiksmus ir pagerinti sinergiją, jei į ją būtų įtrauktas ES karinio personalo duomenų bazės, kurioje yra išsami informacija apie visus galimus krizių valdymo išteklius, turinys; todėl ragina Tarybą ir Komisiją surengti reikalingus svarstymus ir patvirtinti atitinkamas priemones, kad šis duomenų perkėlimas įvyktų;
21. pritaria Tarybos pastangoms užtikrinti, kad katastrofos atveju būtų greitai ir veiksmingai panaudojami dauguma ESGP numatytų išteklių; šiame kontekste pabrėžia, kad reikia skubiai gerinti strateginio transportavimo (oru) koordinavimą; todėl ragina valstybes nares kuo greičiai skirti lėšas šiai problemai spręsti; taip pat ragina Komisiją rimtai išnagrinėti 2006 m. gegužės mėn. pristatytame buvusio Komisijos nario M. Barnier pranešime pateiktus pasiūlymus;
22. mano, kad dėl ESGP plėtros Tarybos ir Komisijos galių, susijusių tik su civilinėmis misijomis, sferoje atsirado neapibrėžtumai; tikisi, kad stabilumo priemonės patvirtinimas leis šį neapibrėžtumą sumažinti ir tuo pat metu nepakenkti krizių valdymo lankstumui, kuris iki šiol buvo demonstruojamas praktikoje.
23. palankiai vertina su Bendruoju 2008 m. civiliniu tikslu susijusią pažangą, ypač kuriant planus dėl civilinio reagavimo komandų ir integruotų policijos grupių naudojimo; taip pat

pažymi kompetencijos kovojančią su organizuotais nusikaltėliais ir prekybą žmonėmis svarbą; taip pat palankiai vertina krizių padalinio Komisijoje, kurio tikslas – pagreitinti ESGP misijų įvykių vietoje veikimo pradinį etapą, kūrimą; ragina Tarybą ir Komisiją koordinuoti savo veiksmus ir siūlo parengti bendrą mokymo programą, skirtą visiems misijas planuojantiems darbuotojams;

Tėvynės gynyba

24. pažymi, kad užtikrinti savo teritorijos saugumą yra pagrindinė kiekvienos saugumo politikos užduotis; pripažįsta, kad iš Europos gynybos politikos Europos piliečiai visų pirma tikisi žymaus indėlio į jų asmeninę saugumą ir pagarbos pagrindinėms žmogaus teisėms;
25. pažymi, kad Sąjunga turi užtikrinti išorės sienų ir gyvybinės infrastruktūros saugumą, panaikinti tarptautinio terorizmo finansavimo tinklus ir kovoti su organizuotu nusikalstamumu; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares vystyti integruoto Sąjungos išorės sienų valdymo sistemą kuri nepažeistų žmogaus ir pagrindinių teisių, taip pat humanitarinės teisės, ypač kalbant apie pabėgėlius;
26. pažymi, kad ES privalo:
 - apsaugoti laisvą medžiagų, ypač angliavandenilių (nafta, dujos), tiekimą pramonei ir atskiriems verslininkams; tai susiję su transportavimo vandeniu, oro ir vamzdžiais saugumu;
 - apsisaugoti nuo kompiuterinių atakų, kurios galėtų sugriauti komunikacijų, finansines ar energijos sistemas;

Greitojo reagavimo veiksmai pagal JT Chartiją

27. teigiamai vertina faktą, kad nors Europos saugumo strategijoje daroma prielaida, kad Europos Sąjunga, atsižvelgdama į naujas grėsmes, turi būti pasiruošusi veikti, kol neprasisidėjo krizė, ir imtis prevencinių veiksmų sprendžiant konfliktus ir pavojingas situacijas, joje be išlygų, kaip pagrindiniu tarptautinių santykių modeliu, remiamasi Jungtinių Tautų Chartija;

Elgesio (mokymo) tvarka

28. pažymi, kad viso ESGP operacijose dalyvaujančio personalo elgesį reglamentuoja dokumentuose pateiktos įvairios nuostatos ir bendrosios elgesio taisyklės; palankiai vertina, kad šiose nuostatose ir taisyklėse atsižvelgiama į žmogaus teisių standartus ir taisykles; taip pat teigiamai vertina pastangas užtikrinti, kad įvairiose ESGP srityse, programose ir ateities iniciatyvose būtų labiau atsižvelgiama į lyčių aspektą;
29. pažymi Tarybos pastangas toliau vykdyti tikslines ESGP diplomatinio, karinio ir civilinio personalo mokymo programas (tiek strategines, tiek operacines); tikisi, kad šiose programose dalyvaus Europos Parlamento ekspertai; remia minimalių personalo mokymo standartų, kai ESGP misijos vykdomos įvykių vietoje, kūrimą ir ragina Tarybą, bendradarbiaujant su Komisija ir valstybėmis narėmis, siekti visų mokymo priemonių visais lygiais standartizavimo;

30. laikosi nuomonės, kad kariams kyla nereikalingi pavojai, kai vadovybės struktūra ar įranga ir ginkluotė neatitinka jų poreikių, atsirandančių vykdant užduotis; mano, kad itin svarbu užtikrinti, kad Europos Sąjungai pavaldūs daliniai būtų aprūpinti tinkamomis priemonėmis;
31. mano, kad norint veiksmingai panaudoti karinius pajėgumus, būtina žymiai pagerinti Europos pajėgų perkėlimo pajėgumus, įskaitant perkėlimą oru ir vandeniui; dėl to teigiamai vertina skirtingų šalių pastangas padidinti transportavimo oru ir vandeniui pajėgumus, taip pat planus įsigyti daugiau lėktuvnešių;
32. pažymi, kad tarptautinių operacijų išlaidos didėja ir veiksmingumas mažėja dėl to, kad jas vykdančys padaliniai aprūpinti skirtinga dažnai nesuderinama įranga ir ginklais; todėl mano, kad ES turi skatinti įrangos ir ginklų suderinimą; tai padėtų optimizuoti išteklių naudojimą ir padaryti daugianacionalines operacijas veiksmingesnes;

Žvalgyba

33. kritikuoja ypač rimtą faktą, kad skiriasi šiuo metu kuriamų mobiliųjų padalinių galimybės naudotis žvalgybos informacija, gauta išanalizavus iš oro ir kosminės erdvės užfiksuotus vaizdus, ir apgailestauja, kad ne visos valstybės narės turi galimybę susipažinti su informacija, gauta per palydovines žvalgybos sistemas *Helios*, *SAR-Lupe* ir *Cosmo-Skymed*;
34. siekdamas pašalinti šiuos trūkumus:
 - a) primygtinai prašo, kad šiuo metu kuriami mobilieji padaliniai turėtų bendrą ar bent suderinamą žvalgybos ir telekomunikacijų įrangą;
 - b) reikalauja, kad kitos kartos palydovinės žvalgybos sistemos būtų integruotos į europinę sistemą, kurią būtų galima naudoti kariniais, policijos ir didelių nelaimių valdymo tikslais (palydovinis centras Torrejono mieste);
35. pažymi, kad be esamų arba kuriamų nacionalinių sistemų šiuo metu NATO kuria iš oro vykdomos žvalgybos sistemą AGS; reikalauja, kad ši sistema būtų skirta visoms Europos Sąjungos valstybėms narėms, ypač ES operacijų padalinių kontekste;
36. mano, kad telekomunikacijų srityje būtina sukurti bendrą telekomunikacinę sistemą, kuri padėtų vadovauti tarptautiniams padaliniams; todėl laikosi nuomonės, kad kariuomenės, policijos ir skubios pagalbos tarnybų įrangai turėtų būti taikomi vienodi techniniai standartai, kaip tai daroma, pavyzdžiui, Suomijoje;

Sienų kontrolė

37. tebėra ypač susirūpinęs dėl sienų kontrolės įrangos nesuderinamumo ir kokybės ir pakartoja savo reikalavimą, kad pramonė pristatytų suderintą pasiūlymą, siekiant ištaisyti šią padėtį;

Transportavimas

38. mano, kad transportavimas, ypač strateginis transportavimas, yra pagrindinis bet kokių

ES krizių valdymo veiksmų trūkumas; todėl yra labai svarbu sukurti savarankišką Europos instituciją, kuri užtikrintų galimybę naudotis civiliniu daugiamodaliniu transportu, kuri būtų pagrįsta civilinio ir karinio sektorių integracija ir leistų visiems Europos dalyviams / veikėjams / žaidėjams krizių valdymo metu (ESGP formatu ir ištikus gaivalinėms nelaimėms) efektyviai veikti;

ESGP sprendimų priėmimo trūkumai

39. mano, kad politinių sprendimų priėmimo procedūra, kuri yra vykdoma prieš sprendimą vykdyti ESGP misijas, turi trūkumų – tai buvo pastebėta rengiant būsimą misiją Kongo; todėl ragina Tarybą persvarstyti įvairius šios procedūros etapus, ir jei reikia, tuos trūkumus pašalinti; primena Tarybai, ir ypač jos politinio saugumo komitetui, apie jų pareigą teikti pranešimus Europos Parlamentui;
40. pakartoja savo reikalavimą be apribojimų dalyvauti ir pabrėžia savo teisę kasmet konsultuotis dėl būsimų sprendimų dėl BUSP ir taikomų priemonių, kaip numatyta egzistuojančiose sutartyse; ypač ragina Tarybą vykdyti atviresnę ir skaidresnę informavimo politiką bendradarbiaujant su Europos Parlamentu BUSP ir ESGP klausimais; šiuo požiūriu kritikuoja galiojančią Europos Parlamento prieigą prie Tarybos „konfidencialių dokumentų“ procedūrą, dėl kurios įmanoma gauti tik labai bendro pobūdžio informaciją;
41. reikalauja, kad išlaidos karo technikai ir ginkluotei būtų numatytos parlamentų kontroliuojamuose biudžetuose; todėl laikosi nuomonės, kad būtina vengti šešėlinių biudžetų, kuriems netaikoma nei valstybės parlamento, nei Europos Parlamento kontrolė;
42. pažymi, kad Europos Sąjungos biudžetas apima lėšas įvairaus pobūdžio saugumo užduotims finansuoti, o būtent: krizių valdymo operacijoms, išorės sienų ir gyvybinės infrastruktūros stiprinimui, saugumo tyrimams ir *Galileo* bei *GMES* programų įgyvendinimui;
43. ypač ragina skirti vis daugiau lėšų krizių valdymo operacijoms, išorinių sienų saugumui, saugumo tyrimams ir programai *Galileo* finansuoti; ilgo laiko požiūriu saugumo tyrimų erdvė turi būti susieta su lėšų skyrimo reikalavimais, kuriuos nustato saugumų tyrimų ekspertų grupė;
44. taip pat reikalauja, kad karinės krizių valdymo operacijos būtų finansuojamos iš Europos Sąjungos biudžeto ir kad šiuo tikslu papildomomis ES lėšomis galėtų naudotis valstybės narės;
45. kritikuoja faktą, kad, kadangi veikia ATHENA ir kiti *ad hoc* valstybių narių ar Europos plėtros fondo lėšomis finansuojami mechanizmai, Europos Parlamentas negali patikrinti, kaip įvykdomas ESGP karinių operacijų biudžetas; pažymi, kad taip pat reikėtų aiškiau apibrėžti civilines – karines (pavyzdžiui, policijos) operacijas, kurių aiškiai neapibrėžia nei *ad hoc* susitarimų, nei BUSP biudžeto nuostatos;
46. todėl ragina nustatyti naujus biudžetinius metodus, kad ESGP lėšos būtų skaidriau naudojamos ir būtų skatinama Europos saugumo strategijos tikslams pasiekti būtina karinių ir civilinių pajėgumų raida:

- a) per 2007 m. prasidedantį ir ne ilgesnį kaip dvejų metų pradinį etapą Taryba turėtų parengti biudžetinį dokumentą, nušviečiantį valstybių narių įsipareigojimus įgyvendinti Bendrąjį 2008 m. civilinį tikslą ir Bendrąjį 2010 m. karinį tikslą, kurie nustatyti remiantis įvairiais jau sukurtais katalogais (poreikių katalogu, pajėgų katalogu ir pažangos katalogu);
- b) vėliau valstybės narės turėtų įsipareigoti finansuoti Europos saugumo ir gynybos politiką lėšomis iš tariamo biudžeto, kuriame jos ilgam laikui įsipareigotų kaupti lėšas ESGP operacijoms būtinai įrangai ir personalui finansuoti. Šis nors ir neprivalomojo teisinio pobūdžio dokumentas politiniu aspektu būtų svarbus, kadangi papildytų ES/EB biudžetą ir jame būtų nurodomos sumos, kurias valstybės narės pasirengusios skirti ESGP finansuoti. Jis palengvintų „pasidalijimą našta“ tarp valstybių narių ir suteiktų skaidrumo karinių operacijų finansavimui. Europos Parlamentas ir valstybių narių parlamentai turėtų kasmet bendrai apsvarstyti šį dokumentą;

Bendroji saugumo ir gynybos įrangos rinka ir bendradarbiavimu paremti moksliniai tyrimai

47. laikosi nuomonės, kad siekiant sukurti bendrą saugumo ir gynybos įrangos rinką būtina apriboti Europos Bendrijų steigimo sutarties 296 straipsnyje numatytos išimties taikymo sritį; laukia Komisijos aiškinamojo pranešimo dėl 296 straipsnio taikymo ir pasiūlymo dėl atskiros direktyvos viešųjų pirkimo gynybos srityje; pritaria Europos gynybos agentūros elgesio kodeksui dėl viešųjų pirkimų gynybos srityje ir ragina valstybes nares prie jo prisijungti; primygtinai ragina atsisakyti „atsvaros“ ir „teisingo gražinimo“ praktikos; mano, kad būtina sustiprinti Europos gynybos agentūros veiklą atsižvelgiant į ESGP veiklą;
48. pripažįsta bendradarbiavimu paremtų mokslinių tyrimų svarbą Europos pramonei; todėl reikalauja, kad būtų didesnis Komisijos ir Europos gynybos agentūros veiklos atitikimas, vykdančiamas aktyvesnį dialogą dėl civilinių, saugumo ir gynybos mokslinių tyrimų Europoje; pabrėžia, kad ES tikslu ir siekiu turėtų tapti dvigubo panaudojimo technologijos ir daugiafunkciniai gebėjimai bei paskirstymo tarp civilinių ir gynybos tikslų mokslinių tyrimų panaikinimas; mano, kad atlikus palyginimą su kitomis sritimis dėl šio sektoriaus įmonių struktūrų įvairovės, būtina pakoreguoti mažų ir vidutinių dydžio įmonių apibrėžimą, taikomą Europos saugumo mokslinių tyrimų srityje;
49. ragina, kad visos valstybės narės 1998 m. Ginklų eksporto kodeksui suteiktų privalomąjį pobūdį, taip pat veiksmingai taikytų ir įgyvendintų; laikosi nuomonės, kad turi būti bendrai sprendžiama, kurios šalys gavėjos atitinka kodekso nuostatas; taip pat prašo supaprastinti gynybos įrangos gabenimo sąlygas Bendrijoje; ragina Komisiją šioje srityje paspartinti darbus;

Masinio naikinimo ginklai (Iranas)

50. supranta, kad nėra jokios garantijos, kad bandymai sustabdyti Irano vykdomą urano sodrinimą iki ginklams gaminti tinkamo lygio bus sėkmingi; tačiau mano, kad bendras ES trejeto, JAV, Rusijos ir Kinijos pasiūlymas yra perspektyvus; palankiai vertina, kad šis

pasiūlymas yra daugiašalis; palankiai vertina JAV ketinimus dalyvauti pačiose derybose su Iranu;

Gynybos ir saugumo sąjunga

51. pabrėžia, kad ES transformuojasi į gynybos ir saugumo sąjungą, be kita ko, apimančią išorės saugumą ir įvairius vidaus saugumo, kovos su terorizmu ir visomis jo formomis bei gaivalinių nelaimių valdymo aspektus, kuriuos sudaro šie elementai:
- a) valstybių narių įsipareigojimas sugebėti:
 - dislokuoti 60 000 karių per 60 dienų ir išlaikyti juos vienerius metus taikos palaikymo ir kūrimo operacijose, kaip nuspręsta Europos Vadovų Tarybos susitikime Helsinkyje, ir suformuoti 13 mobiliųjų padalinių, kuriuos būtų galima dislokuoti per trumpą laiką, du iš kurių būtų nuolatiniame parengtyje nuo 2007 m.
 - vystyti civilinio krizių valdymo gebėjimus policijos operacijų, įstatymo viršenybės, civilinės administracijos ir civilinės apsaugos srityse, kaip nuspręsta Europos Vadovų Tarybos susitikime Feiroje;
 - b) Europos vadovybės struktūra, kurią sudaro politikos ir saugumo komitetas, karinis komitetas, karinis personalas (kurio visi darbuotojai dirba nuo 2001 m), ir civilinė – karinė grupė bei pradedamas formuoti jos operacijų centras;
 - c) Europos žandarmerijos pajėgos su štabu Vičenzoje, kurios galėtų būti panaudotos būsimoje policinėse misijose Kosove;
 - d) Europos Vadovų Tarybos iniciatyva įsteigta Europos gynybos agentūra, kuri dirba nuo 2004 m.
 - e) Europolas ir Europos arešto orderis;
 - f) bendrosios taisyklės dėl ginklų prekybos ir eksporto;
 - g) Europos saugumo tyrimai pagal Septintąją mokslinių tyrimų pagrindų programą – savarankiškas prioritetasis;
52. laikosi nuomonės, kad Gynybos ir saugumo sąjungą turėtų užbaigti šie elementai:
- a) sukurta bendra gynybos srities rinka, kuri taptų tikra integruota Europos gynybos technologijų baze, taikančia ES valstybių narių tarpusavio priklausomybės ir specializacijos principus;
 - b) bendra palydovų ir oro erdvės žvalgyba ir bendrieji telekomunikacijos standartais, kurie būtų prieinami karinėms, policijos ir katastrofų padarinių valdymo tarnyboms;
 - c) sukurtos nuolatinės Europos jūrų pajėgos, kurios būtų sutelktos Viduržemio jūroje, siekiant parodyti Europos dalyvavimą ir pagerinti ES krizių valdymo galimybes minėtame regione, nes tai ypač svarbu jo saugumo tikslais;

- d) Europos biudžetas, kuriame būtų atsižvelgiama ne tik į civilinius, bet ir į karinius saugumo aspektus;
 - e) Europos užsienio reikalų ministro pavaduotojas, atsakingas už saugumo ir gynybos politiką;
 - f) daugiau ES gynybos ministrų susitikimų;
 - g) Europos civilinės saugos pajėgos, kaip siūloma 2006 m. gegužės mėn. Michel Barnier pranešime, ir Europos civilinis taikos korpusas ir taikos palaikymo partnerystė;
 - h) prieinami Europos oro ir jūrų transporto pajėgumai, naudojami teikti pagalbą nukentėjusiems nuo katastrofų, gelbėjimo ir gynybos operacijoms (įvairių rūšių transporto derinimas su turimomis lėšomis);
 - i) tinkama valstybių narių parlamentų ir Europos Parlamento analitinė priežiūra;
53. pabrėžia Sutarties dėl Konstitucijos Europai svarbą, nes ji turėtų pastūmėti į priekį Saugumo ir gynybos sąjungą, ypač:
- a) Europos užsienio reikalų ministro, kuris taip pat eitų Komisijos Pirmininko pavaduotojo pareigas, tarnybą;
 - b) solidarumo sąlygą, taikomą, a kai valstybėje narėje įvykdomas teroro aktas, įvyksta gamtos nelaimė ar žmonių veiklos sukelta katastrofa;
 - c) sąlygą dėl valstybių narių tarpusavio pagalbos, jei valstybių narių teritorijoje vykdoma ginkluota agresija;

o

o o

54. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių parlamentams, Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui, NATO ir ESBO bei Europos Tarybos pirmininkui.

AIŠKINAMOJI DALIS

2003 m. gruodžio 12 d. Europos Vadovų Taryba priėmė Europos saugumo strategiją „Saugi Europa geresniame pasaulyje“, kurią pasiūlė Javier Solana, Vyriausiasis įgaliotinis BUSP. Strategija yra patikima grėsmių, kylančių moderniam pasaulyje, analizė ir pateikia pagrindinius ES užsienio ir saugumo politikos principus. Strategija sudaro bendros ES išorės santykių, užsienio ir saugumo politikos dalį ir apima platų Sąjungos politinės veiklos spektrą, įskaitant diplomatinės, ekonomikos ir vystymosi politikos priemones. Kadangi nuo jos patvirtinimo įvyko geopolitinių pokyčių, todėl svarbu, kad strategija būtų peržiūrima kas penkerius metus, Europos Parlamente ir valstybių narių parlamentuose vykdant diskusijas.

Visuomenės parama Europos saugumui ir gynybai

Pagal Eurobarometer Europos saugumo ir gynybos politiką remia 70 proc. ES piliečių, nes jie supranta, kad jiems visiems kyla tokios pat grėsmės, kaip: terorizmas, organizuotas nusikalstamumas ar regioniniai konfliktai ir jie suvokia, kad vienintelis atsakas gali būti iš vieningos Europos. Ši parama turi būti išreikšta daug veiksmingesne forma, derinant su esamomis priemonėmis ir ištekliais, nes visuomenė neremia Europoje vis didėjančių karinių išlaidų.

Grėsmės kylančios Sąjungai

Pasaulis tapo daug pavojingesniu nei jis buvo prieš 10 metų. Europos Sąjunga turi būti pasirengusi įnešti savo indėlį į atsakomybę apsaugoti savo vertybes ir interesus, visų pirma apsaugoti taiką ir stabilumą savo geografinėje kaimynystėje bei kituose pasaulio kampeliuose, vadovaujantis JT chartijos principais.

Strategijoje nurodoma, kad šiandien Europos Sąjunga ir jos piliečiai susiduria su šia grėsme: tarptautiniu terorizmu, masinio naikinimo ginklų platinimu, regioniniais konfliktais, valstybės griuvimu ir organizuotu nusikalstamumu. Toliau plėtojant strategiją būtina atsizvelgti ir į šiuos veiksnius: didėjančią pasaulinio masto konkurenciją dėl vandens ir energijos išteklių, grėsmę Sąjungos išorės sienų saugumui, įprastinių ginklų platinimą bei stichines nelaimes.

Tačiau vien karinės priemonės negarantuoja sėkmės, ypač turint mintyje kovą su tarptautiniu terorizmu. Būtina kurti ar atkurti demokratines institucijas, socialines ir ekonomines infrastruktūras, tinkamą valdymą ir pilietinę visuomenę, sėkmingai kovoti su rasizmu ir ksenofobija, naudoti kitas nekarines priemones, pavyzdžiui: keistis žvalgybine informacija, bendrauti teismų ir policijos reikaluose, taip pat būtina žlungančiose ar žlugusiose valstybėse kurti demokratines institucijas, infrastruktūrą ir pilietinę visuomenę.

Sąjunga, stiprindama savo išorės sienas, turėtų sukurti integruotą Sąjungos išorės sienų valdymo sistemą, kurioje nebūtų ribojama pagarba žmogaus ir pagrindinėms teisėms bei humanitarinei teisei.

Strategijos tikslai ir priemonės

Europos užsienio ir saugumo politikos tikslas – apginti Sąjungos piliečius nuo minėtos grėsmės, apginti teisėtus Sąjungos interesus, skatinti siekti Jungtinių Tautų Chartijos tikslų, tapti pasaulinio masto veikėju, atsakingu už taiką ir demokratiją pasaulyje.

Sąjunga, siekdama minėto tikslo, turėtų įnešti reikšmingą indėlį gindamasi nuo bet kokios realios ir aiškios grėsmės, iškilusios jos saugumui, pirmiausia saugoti savo geografinėje teritorijoje ir kaimynystėje, taip pat ir kitose pasaulio vietose taiką ir stabilumą, vadovaujantis JT chartijos principais vykdyti humanitarinį įsikišimą ir gelbėjimo operacijas, užkirsti kelią ir valdyti konfliktus, skatinti demokratiją ir pagarbą žmogaus teisėms, skatinti regioninį ir pasaulio nusiginklavimą.

Sąjunga turėtų būti pasiruošusi veikti dar iki to laiko, kol susidarys krizinė padėtis, taikyti išankstinius prevencinius veiksmus, sprendžiant konfliktus ir problemas, susijusias su grėsme. Tai vykdydama Sąjunga vadovaujasi Jungtinių Tautų Chartija, kuri sudaro tarptautinių santykių pagrindą.

Kaip išdėstyta strategijoje, geriausias būdas pasiekti minėtą tikslą yra veiksminga daugiašalė veikla, apimanti tarptautines institucijas ir tarptautinę teisę. Visų pirma Sąjunga šią užduotį vykdo taikiomis priemonėmis, o karinės priemonės taikomos tik tada, kai visos derybų galimybės jau išnaudotos ir prieita aklavietė. Siekiant užsibrėžtų teisėtų tikslų, pirmiausia būtina atsižvelgti į pagarbą žmogaus teisėms ir pagrindinėms ES ir kitų pasaulio valstybių piliečių laisvėms.

Europos saugumo ir gynybos parlamentinė analitinė priežiūra

Tiek valstybių narių parlamentuose, tiek ir Europos Parlamente trūksta parlamentinės atskaitomybės dėl BUSP ir ESGP. Siekiant užtikrinti tolesnį Europos visuomenės pritarimą Europos saugumo ir gynybos politikai, būtina sustiprinti demokratinę valstybių narių ir Europos Parlamento analitinę BUSP ir ESGP priežiūrą.

Valstybės narės turėtų remti ESGP parlamentinį lygmenį, nes pokyčiai instituciniu ir finansiniu lygmenimis vyksta kartu su parlamento teisių kontroliuoti pratęsimu.

Europos Parlamentas turėtų imtis iniciatyvos suaktyvinti glaudesnius ryšius ir informacijos mainus tarp valstybių narių parlamentų dėl ESGP klausimų, siekiant užtikrinti tinkamą ESGP analitinę priežiūrą.

Pilietinis ir karinis bendradarbiavimas

Sąjungos civilinių krizių valdymo pajėgumų ir karinio bendradarbiavimo krizių valdymo srityje vystymas suteikia daugiau reikšmės ESGP plėtrai bei konfliktų prevencijai, humanitarinei intervencijai, atstatymui po konfliktų ir taikos palaikymui. Teisingas žingsnis siekiant 2008 m. civilinio tikslo buvo ištaisyti tai, kad iki šiol nebuvo pabrėžiami civiliniai pajėgumai.

Nuo 2007 m. sausio 1 d. darbą pradėsiantis Civilinis ir karinis poskyris ir operacijų centras turėtų atlikti svarbų vaidmenį vystant Sąjungos požiūrį į integruotą civilinį ir karinį bendradarbiavimą ir koordinavimą. Taigi būtų tikslinga Civilinį ir karinį poskyrį ir operacijų

centrą performuoti į Europos štabą, kuris vykdytų civilines ir karines misijas.

Svarbu, kad vykdant tiek civilines, tiek karines krizių valdymo operacijas būtų pajėgumų palydovų ir oro erdvės žvalgybos sistemose, integruotose telekomunikacijų sistemose ir strateginiuose jūros ir oro desantuose.

Krizių valdymas

Michel Barnier, buvęs Komisijos narys ir buvęs Prancūzijos užsienio reikalų ministras, vadovaudamasis Europos Vadovų Tarybos ir Europos Komisijos Pirmininkų prašymais, 2006 m. gegužės mėn. parengė pranešimą dėl Europos civilinės apsaugos pajėgų įkūrimo. Šis pranešimas yra didelis žingsnis į priekį, pagerinantis Europos atsaką įvykus tarptautinei krizei, stichinėms nelaimėms, didelio masto išpuoliams ir pandemijoms. Pranešime remiamas Europos civilinės apsaugos pajėgų kūrimas, Europos civilinės saugumo tarybos sukūrimas, pritariama integruotam Europos požiūriui į numatomas krizes, esamų nacionalinių išteklių sujungimui ir Europos konsulatų, padėsiančių ES piliečiams užsienyje, sukūrimui. Pranešėjas mano, kad pranešime išdėstyti pasiūlymams valstybės narės ir Komisija turėtų suteikti pirmenybę, siekiant juos pamažu įgyvendinti.

Kitos iniciatyvos, kuriomis stengiamasi pagerinti Sąjungos gebėjimus veikti yra: bendroji nelaimių perspėjimo ir koordinavimo sistema, kurią sukūrė Komisija glaudžiai bendradarbiaudama su Jungtinėmis Tautomis; Komisija įkūrė ekstremalių sveikatai situacijų operacijų priemonę, kuri padėtų kovoti su pandemijomis, epidemijomis ir biologine bei chemine grėsme; Komisija stengėsi sukurti Bendrijos procedūrą, skirtą apsaugai nuo nelaimių, įskaitant rimtus teroristų išpuolius, Tarybos pastangas užtikrinti greitą ir veiksmingą ESGP išteklių panaudojimą, ištikus nelaimėms, ir krizių bazę, kurią sukūrė Komisija ir kuria siekiama pagreitinti jau vykdomų ESGP misijų pradinį etapą.

Minėti dalykai sąlygojo vadinamųjų pilkųjų zonų tarp Tarybos ir Komisijos galių, susijusių su pagrindinių civilinių misijų vykdymu, atsiradimą. Priėmus stabilumo priemonę turėtų paaiškėti, kad nėra neigiamo poveikio krizių valdymo lankstumui. Taryba ir Komisija turėtų ir toliau koordinuoti savo veiksmus minėtoje srityje.

Elgesio taisyklės /mokymas / vadovavimo grandinė

Personalo elgesys ESGP operacijų metu yra reglamentuojamas įvairiomis elgesio taisyklėmis ir gairėmis, kuriose yra įtvirtinti žmogaus teisių standartai bei principai. Ateityje įvairiose ESGP politikos sričių programose ir iniciatyvose lyčių lygybės aspektui bus skiriamas didesnis dėmesys, nes šiuo klausimu daug pastangų įdėjo Taryba.

Kuriamos tikslinės ESGP mokymo programos (tiek strateginės, tiek ir veiklos), kurios skirtos diplomatiniam, kariniam ir civiliniam personalui ir Europos Parlamento ekspertams, taip pat turėtų būti suteikta galimybė jose dalyvauti. Taip pat jau sukurti minimalūs personalo mokymo standartai, taikomi jau vykstančių ESGP misijų metu. Taryba turėtų kartu su Komisija ir valstybėmis narėmis ir toliau standartizuoti visų lygių mokymo priemones.

Pranešėjas pritaria Europos saugumo ir gynybos kolegijos sukūrimui, kuris remiasi jau esamų nacionalinių gynybos kolegijų tinklu ir kuriame aktyviai dalyvauja Europos Parlamentas, ir

ragina Tarybą performuoti šią virtualią kolegiją į tikrąją Europos kolegiją.

Kariai gali patirti nereikalingą riziką, jei jų vadovavimo grandinė, įranga ar ginkluotė neatitiks operacijoms keliamų reikalavimų. Daliniai, pavaldūs Europos vadovavimui, turėtų būti reikiamai aprūpinti.

Europos gynybos įrangos rinka, bendradarbiavimu paremti moksliniai tyrimai ir ginklų eksporto kontrolė

Vykdam tarptautines operacijas naudojama skirtinga įranga ir ginklai ir tai mažina veiksmingumą ir didina išlaidas. ES turėtų skatinti įrangos ir ginkluotės suvienodinimą, siekiant sumažinti išteklių naudojimą, ir didinti tarptautinių operacijų veiksmingumą.

Norint sukurti bendrą veikiančią Europos gynybos įrangos rinką, būtina vengti naudoti EB sutarties 296 straipsnyje nurodytą išlygą dėl gynybos. Pažangą šioje srityje atspindi Komisijos aiškinamasis pranešimas dėl 296 straipsnio taikymo, Bendrijos viduje vykdomų gynybos įrangos perdavimų supaprastinimas ir Europos gynybos agentūros elgesio kodeksas dėl viešųjų pirkimų gynybos srityje. Valstybės narės turėtų prisidėti prie šio kodekso taikymo ir atsisakyti vadinamosios atsvaros ir teisingo sugražinimo praktikos.

Bendradarbiavimu paremti saugumo ir gynybos moksliniai tyrimai būtini siekiant Europos saugumo pramonės konkurencingumo. Būtina pasiekti didesnę Komisijos ir Europos gynybos agentūros veiklos atitikimą, vykdam aktyvesnį dialogą dėl civilinių, saugumo ir gynybos mokslinių tyrimų Europoje. Būtina panaikinti pasiskirstymą tarp civilinių ir karinių gynybos srities mokslinių tyrimų.

Visose valstybėse narėse turėtų įsigaliooti 1998 m. Kodeksas dėl ginklų eksporto ir bendru sutarimu reikėtų spręsti, kurios paskirties šalys atitinka kodekse išdėstytus kriterijus.

Žvalgyba

Šiuo metu ne visos koviniai daliniai turi prieigą prie oro ir erdvės žvalgybos. Bendrai visos valstybės narės turėtų pasinaudoti žvalgybos informacija, kuri surenkama naudojantis *Helios*, *SAR-Lupe*, *Cosmo-Skymed* nacionalinėmis palydovinėmis sistemomis. Naujos kartos palydovais surenkamos žvalgybos informacijos sistemos turėtų būti integruojamos į Europos sistemą, kurios informacija turėtų būti panaudojama kariniais, policijos ir stichinių nelaimių valdymo tikslais, pasinaudojant palydovų centru, esančiu Torrejone. NATO žvalgybos surinkimo sistema, vadinama Antžemine oro stebėjimo sistema, taip pat turėtų būti prieinama visoms ES valstybėms narėms, ypač ES koviniams daliniams.

Telekomunikacijų srityje būtina sukurti bendrą tarptautinių padalinių valdymo sistemą. Tie patys techniniai standartai turėtų būti taikomi karinėms, policijos ir avarijų tarnyboms.

ESGP sprendimų priėmimo trūkumai ir biudžeto kontrolė

Politinėje sprendimų priėmimo procedūroje, vykdomoje prieš priimant sprendimą dėl ESGP misijos, esama nemažai trūkumų. Tai puikiai atspindi misijos pavyzdys Kongo Demokratinėje Respublikoje. Taryba turėtų persvarstyti įvairius šios procedūros etapus ir imtis būtinų priemonių trūkumams pašalinti, atitinkamai konsultuojantis su Europos Parlamentu.

Su Europos Parlamentu kasmet iš anksto turėtų būti konsultuojamasi dėl BUSP ir ESGP aspektų ir parinkčių, nes taip numatyta naudojamose sutartyse. Taryba Europos Parlamentui turėtų taikyti atvirą ir skaidrią informacijos politiką dėl BUSP ir ESGP. Taigi šiuo metu Europos Parlamentui taikoma procedūra dėl prieigos prie Tarybos konfidencialių dokumentų nėra pakankama, nes dažnai informacija yra tik bendrojo pobūdžio.

Karinės įrangos ir ginkluotės biudžetas turėtų būti priimamas prižiūrint parlamentams. Būtina vengti tokių biudžetų ir jų mechanizmų, kurių negali kontroliuoti nacionaliniai parlamentai ar Europos Parlamentas. Būtina toliau didinti Europos Sąjungos biudžeto dalį, skirtą krizių valdymo misijoms, išorės sienų saugumui, saugumo moksliniams tyrimams ir *Galileo* programai. Karinės krizių valdymo operacijos turėtų būti finansuojamos iš Europos Sąjungos biudžeto, todėl šiam tikslui valstybės narės turi suteikti papildomų lėšų.

Dėl ATHENA mechanizmą ir kitų *ad hoc* mechanizmų, kuriuos finansuoja valstybės narės arba kurie finansuojami net iš Europos vystymosi fondo, dėl ESGP operacijų Europos Parlamentas negali vykdyti biudžeto priežiūros. Taigi būtinas karinių ir civilinių operacijų skaidrumas, kuris šiuo metu patenka į vadinamąją pilkąją zoną tarp *ad hoc* susitarimų ir BUSP biudžeto finansavimo.

Būtina sukurti naują biudžeto metodologiją, padėsiančią pagerinti ESGP išlaidų skaidrumą ir sustiprinti karinius ir civilinius pajėgumus, reikalingus Europos saugumo strategijoje išdėstytiems tikslams siekti.

Saugumo ir gynybos sąjungos link

ES ketina sukurti Saugumo ir gynybos sąjungą, kuri apimtų išorės ir vidaus saugumo aspektus, kovą su tarptautiniu terorizmu ir stichinių nelaimių valdymu bei turėtų šiuos elementus: valstybių narių įsipareigojimą per 60 dienų 60 000 karių ir juos išlaikyti vienus metus, vykdant taikos palaikymo operacijas, sukurti per trumpą laikotarpį 13 kovinių dalinių, sukurti pajėgumus, skirtus civilinių krizių valdymui per policijos vykdomas operacijas, teisės normas, civilinę administraciją ir civilinę saugą, Europos vadovavimo struktūrą, susidedančią iš Politinio ir saugumo komiteto, Karinio komiteto, karinio štabo ir civilinio bei karinio padalinio kartu su operacijų centru, Europos žandarmerijos pajėgomis, Europos gynybos agentūra, Europolu, Europos arešto orderį, bendras taisykles, reglamentuojančias viešuosius ginklų įsigijimus ir ginklų eksportą ir Europos saugumo mokslinių tyrimų programą.

Sutartis dėl Konstitucijos Europai turėtų pastūmėti į priekį Saugumo ir gynybos sąjungą, ypač sukuriant Europos užsienio reikalų ministro pareigybę, taikant solidarumo sąlygą, kai valstybėje narėje įvykdomas teroro aktas, įvyksta gaivalinė nelaimė ar žmonių sukelta katastrofa, ir sąlygą dėl valstybių narių tarpusavio pagalbos, jei valstybių narių teritorijoje vykdoma ginkluota agresija.

Šį procesą būtina sustiprinti šiais elementais: bendra Europos gynybos įrangos rinka, bendra palydovų ir oro erdvės žvalgyba ir bendraisiais telekomunikacijos standartais, kurie būtų prieinami karinėms, policijos ir katastrofų padarinių valdymo tarnyboms; nuolatinėmis Europos jūrų pajėgomis, kurios būtų dislokuotos Viduržemio jūroje, Europos biudžetu, kuris apimtų ne tik civilinius, bet ir karinius saugumo aspektus, Europos užsienio reikalų pavadootojo, atsakingo už saugumą ir gynybą, pareigybę, dažnesniais ES gynybos ministrų susitikimais, Europos civilinės saugos pajėgomis, Europos civiliniu taikos korpusu ir Europos

oro ir jūrų transporto pajėgumais, padėsiančiais teikti pagalbą nukentėjusiems nuo katastrofų, gelbėjimo ir gynybos operacijomis. Visiems šiems elementams turėtų būti taikoma atitinkama parlamentinė priežiūra, kurią atlieka valstybių narių parlamentai ir Europos Parlamentas.

MINORITY OPINION OF THE GUE/NGL - CONFEDERAL GROUP OF THE
EUROPEAN UNITED LEFT-NORDIC GREEN LEFT

The report lacks the requirements for peace, focusing instead on preparation for militarization of the EU. We condemn the:

continued militarization of CFSP which constitutes a global threat;

global reach of the ESS, enticing strategies of preventive war (as in the draft written);

deliberate mixing of civil and military missions;

conduct of military operations under a humanitarian guise;

creation of EU Battle Groups, Gendarmerie Force, intervention forces, autonomous EU command structures following the NATO model;

militarization of EU external borders and use of a military processing to refugee problems;

current system of hidden military budgets in civilian budget headings;

disbursing of unknown amounts to NATO as payments by the EU for the use of NATO-structures;

creation of the European Armaments Agency, establishing a common military equipment market to strengthen a military-industrial complex in the EU;

using competition for energy sources as justification of military intervention;

we demand:

a civilian EU;

a strict compliance with international law and the UN Charter;

establishment of an EU disarmament agency;

military expenditure to be used instead for civilian purposes;

binding Code of Conduct on Arms Exports throughout the EU

Tobias Pflüger, Athanasios Pafilis, Willy Meyer Pleite, Jaromír Kohlíček, Erik Meijer

PROCEDŪRA

Pavadinimas	dėl Europos saugumo strategijos įgyvendinimo vykdant Europos saugumo ir gynybos politiką
Procedūros numeris	(2006/2033(INI))
Atsakingas komitetas Paskelbimo per plenarinį posėdį data	AFET 16.2.2006
Nuomonę teikiantis(-ys) komitetas(-ai) Paskelbimo plenariniame posėdyje data	
Nuomonė nepareikšta Nutarimo data	
Glaudesnis bendradarbiavimas Paskelbimo plenariniame posėdyje data	
Į pranešimą įtrauktas(-i) pasiūlymas(- ai) dėl rezoliucijos(-ų)	
Pranešėjas(-ai) Paskyrimo data	<u>Karl von Wogau</u> 25.1.2006
Pakeistas (-i) pranešėjas(-ai)	
Svarstymas komitete	24.4.2006 4.5.2006 20.6.2006 12.7.2006 4.10.2006
Priėmimo data	5.10.2006
Galutinio balsavimo rezultatai	Už: 30 Prieš: 9 Susilaikė: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Bastiaan Belder, Elmar Brok, Simon Coveney, Véronique De Keyser, Giorgos Dimitrakopoulos, Camiel Eurlings, Alfred Gomolka, Richard Howitt, Ioannis Kasoulides, Bogdan Klich, Helmut Kuhne, Vytautas Landsbergis, Willy Meyer Pleite, Francisco José Millán Mon, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Baroness Nicholson of Winterbourne, Raimon Obiols i Germà, Cem Özdemir, Tobias Pflüger, Hubert Pirker, Bernd Posselt, Michel Rocard, Raül Romeva i Rueda, György Schöpflin, Gitte Seeberg, Marek Siwiec, Hannes Swoboda, István Szent-Iványi, Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Ari Vatanen, Karl von Wogau, Luis Yañez-Barnuevo García

Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Jaromír Kohlíček, Erik Meijer, Jean Spautz
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (178 straipsnio 2 dalis)	Viktória Mohácsi, José Javier Pomés Ruiz
Pateikimo data	18.10.2006
Pastabos (pateikiamos tik viena kalba)	